

NOTE : TEXT MATTER SHIFTED AS PER FOLDING REQUIREMENT

 INDORE	PACKING MATERIAL SPECIFICATION	
PRODUCT NAME: <u>INSERT - FUSYS DT TABLETS (INDORE) UKRAINE</u>		COUNTRY: <u>UA</u>
MATERIAL CODE: <u>4000617</u> A/W CODE: <u>30061710000806B</u>		SPECIFICATIONS: <u>BIBLE PAPER</u>
DIMENSION: <u>OPEN SIZE 390X465 MM BOOKLET SIZE 50X50 MM WITH TAPING</u>		
SUPERSEDED A/W CODE: <u>30061710000806A (old)</u>		COLORS:
REASON FOR CHANGE A/W: <u>VARIATION</u>		
NOTE: EXISTING HARD & SOFT COPY SHIFT IN OBSOLETE FOLDER		

390 mm

465mm

K INDORE	PACKING MATERIAL SPECIFICATION		
PRODUCT NAME: INSERT - FUSYS DT TABLETS (INDORE) UKRAINE		COUNTRY: UA	
MATERIAL CODE: 4000617 A/W CODE: 30061710000806B		SPECIFICATIONS: BIBLE PAPER	
DIMENSION: OPEN SIZE 390X465 MM BOOKLET SIZE 50X50 MM WITH TAPING			
SUPERSEDED A/W CODE: 30061710000806A (old)		COLORS:	
REASON FOR CHANGE A/W: VARIATION		BLACK	
NOTE: EXISTING HARD & SOFT COPY SHIFT IN OBSOLETE FOLDER			

465mm

390 mm

(наприклад, напроксен, лорноксикам, мелоксикам, диклофенаку). Рекомендовано періодично здійснювати мониторинг побічних реакцій та токсичних проявів, повідомляти про які зважки з іНПЗП. Може заобійтися коригування дози НІПЗП. Фенілоп: фенілопозол припиняє метаболізм фенітіну в печінці. Одночасно багаторазове застосування 200 мг фенілопозолу та 250 мг фенітіну веде до зниження АУС, фенітіну на 75 % та С_{max} на 12 %. При застосуванні фенілопозолу та інших лікарських засобів треба обережно проводити мониторинг концентрації фенітіну в сироватці для уникнення розвитку токсичної дії фенітіну.

Предикоз: повідомлені про випадки, коли у пацієнтів після транспортниці паччини на тілі застосування предикозу розвинулася гостра недостатність кори надирікових залоз, що виникала після припинення тримісячного курсу терапії феніклоазону. Примінення застосування феніклоазону, ймовірно, спричинило посилення активності СУР3А4, що призвело до прискорення метаболізу предикозу. Слід ретельно стежити за пацієнтами, які протягом часу одночасно застосовують феніклоазон та предикоз, з метою попередження розвитку недостатності кори надирікових залоз після припинення застосування феніклоазону.

Рифабутин: феніклоазон підвищує концентрацію рифабутину в сироватці крові, що призводить до збільшення АУС рифабутину на 8 %. При одночасному застосуванні феніклоазону та рифабутину повідомляється про випадки розвинення токсичності рифабутину. При застосуванні феніклоазону з увагою засобів побічної дії брати рифабутину.

Сахароз: феніклоазон підвищує АУС та С_{max} сакарозу приблизно на 70 % та 55 % відповідно через припинення метаболізу сакарозу в печінці ферментом Р-ліптокротин. Взаємодії між феніклоазоном та сакарозом можна застосовувати лише викинути з паччини та відмінити дози предикозу, тому вони можуть бути лише виразними. Може бути необхідним коригування дози сакарозу.

Лохін: сульфонілієческий: однакове застосування феніклоазону з пероральними похідними сульфонілієческих хлорпроксим, гібенкламід, гіпізіл та толуптомідом) призводить до пропонування періоду інавгуляції феніклоазону проти певного тривалого відриву.

Рекомендуються проводити частину контролю цукру в крові та відповідним чином знижувати дози похідних сульфонілієческих хлорпроксим, гібенкламід, гіпізіл та толуптомідом.

Теофілін: застосування феніклоазону по 200 мг протягом 12 год приводить до зниження середнього кліренсу теофіліну у плазмі крові на 18 %. За пацієнтів, які застосовують теофілін у високих дозах або які мають підвищений ризик розвитку токсичних проявів теофіліну, треба встановити нагляд щодоявлення симптомів та дози застосування феніклоазону.

Гофаджаміл: вплив гофаджамілу зростає при одночасному застосуванні з лікарськими засобами, які призводять до помірного інгубації СУР3А4 та потужного інгубації СУР2C19 (наприклад, феніклоазон). Тому рекомендовано знижити дозу гофаджамілу на 50 % один раз на добу в комбінації з цими препаратами.

Толевантан: експозиція толевантану (субстрату СУР3А4) значно збільшується (200% АУС; 80% С_{max}) при його одночасному застосуванні з феніклоазоном (номірний ліганд СУР3А4), та, відповідно, зростає ризик виникнення таких побічних реакцій, як почуття холода, зневедення та горячка нічного недостатку. У разі одночасного застосування, доза толевантану повинна бути зменшена відповідно до уваги на можливі побічні ефекти та їх токсичність.

Арападжі: барвник феніклоазон, якщо через інгубацію СУР3А4 може спричинити підвищення концентрації алкаліподії в плазмі крові (наприклад, вінкристину та вінblastину), що призводить до розвитку нейротоксичних ефектів.

Вітамін А: повідомлено, що у пацієнтів, які одночасно застосовують трансфертинову інсуліну (кислоти форма вітаміну А) та феніклоазон, спостерігають побічні реакції з боку ЦНС на фоні поєднання головного мозку, що зникає після відміни феніклоазону. Чіларські засоби можна застосовувати одночасно, але треба пам'ятати про ризик виникнення побічних ефектів, які можуть бути зумовлені відсутністю вітаміну А.

Варінкоазон (наприклад СУР2C19 та СУР3А4): однакове застосування варінкоазону перорально (по 400 мг кожні 12 год протягом 1, 2, 5 та 2,5 мін та феніклоазону перорально (по 400 мг кожні 24 год протягом 4 днів) призводить до підвищення С_{max}, та АУС варінкоазону в середньому на 57 % (90 % Д: 40 %, 128 % відповідно). Недовго, чи при застосуванні феніклоазону в дозі 200 мг на добу спостерігається збільшення АУС этиністестрадуру на 40 % та логінокструту на 100 %.

При застосуванні варінкоазону після феніклоазону треба обережно проводити спостереження щодо розвитку побічних ефектів, асоційованих із варінкоазоном.

Сізодебуд: феніклоазон підвищує С_{max} та АУС зіндивідуально на 84 % та 9 % відповідно, що зумовлено зниженням коефіцієнта збудливості на 45 % та збільшенням періоду полурозпаду. Період полурозпаду феніклоазону буде збільшено відповідно до 128 % (після застосування побічного феніклоазону та іншими лікарськими засобами).

Лізозід: якщо застосовуєте таку комбінацію лікарських засобів, потрібно спостерігати щодо розвитку побічних реакцій, позначених застосуванням інсуліну.

Азітропін: при застосуванні феніклоазону з азітропіном (наприклад, СУР3А4), та, відповідно, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону, зростає ризик виникнення побічних реакцій, позначених застосуванням інсуліну.

Герапортер: застосування феніклоазону при застосуванні азітропіну та феніклоазону в дозах 200 та 100 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та герапортеру, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу, зростає ризик виникнення побічних реакцій, які можуть виникнути після припинення феніклоазону.

Логіноксідеміфітоз: при застосуванні феніклоазону та логіноксідеміфітозу в дозах 1200 та 800 мг відповідно, при одновідомочному застосуванні фені